

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema XXII.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

ctuosa plerunq̄ est mors illarum. Pars pœnæ, si auferantur fortes, doctores &c. Esa. 3. v. 2.

Et tristes plerunq̄ calamitates sequuntur, si illi rebus humanis eximantur, qui se opposuerunt ruinæ, Ezech. 22. v. 30. & 13. v. 5. At mundus hæc parum curat, siue princeps, siue rusticus moriatur, Sed male. Quia sæpe propter vnum Lothum parcitur toti ciuitati. Gen. 19. v. 22. Et propter decem bonos toti regioni. Gen. 28. v. 32, Propter vnum Paulum seruatur in nauī 276. homines Actor. 27. v. 24.

FINIS.

THEMA XXII:

2. Sam. 14. vers. 14.

Omnes morimur & quasi aqua dilabimur in terram, quæ non reuertuntur.

DISPOSITIO.

Insignis est hæc sententiola, & inter illa dicta referenda, de quibus Salomon Prouer. 25. v. 10. Sermo opportunus tanquam pomum aurum in patera argentea. Et Prouer. 15. v. 21. Sermo opportunus admodum incundus est. Quamuis enim verba hæc sint mulieris, tamen hanc laudem illa meretur, quod fuerit sapiens.

De corde autem sapienti Salomon Prouer. 16. v. 23. refert quod loquatur prudenter, & doceat optime. Ideoque non est dubium, quin hæc verba mulieris Theocoitidis (quæ pro mitigando animo Dauidis, vt filio Abfoloni post commissum fratricidium reconcilietur, in medium attulit) multa possint docere.

Itaque occasione præsentis funeris hanc sententiolam explicabimus.

Primum rationem comparationis audiemus. Deinde usum huius similitudinis ostendemus.

I. Pars.

1. Aqua & terra fuerunt coniuncta, cum Deus creasset

sed illud chaos, antequam segregarentur aquæ à terra: quod factum est (Gen. i. v. 9.) die creationis tertia. Ideoque terra semper sicut & desiderat aquam, & illam deglutit, vel absorbet, neque tamen, vt dicit Sapiens, vnquam saturatur. Prouerb. 3. v. 16.

Ita homo factus de terra: iterum in terram reuerti cogitur. Quicquid enim ex terra est, in terram conuertitur, (Syr. 41. ab initio cap. in vers. Germ.) sicut omnes aquæ in mare reuertuntur.

Nec prius saturabitur terra quam omnes illos capiat, qui nati sunt: exceptis his quos nouissimus dies viuos deprehender. 1. Cor. i. 5. v. 51. cum terra non amplius erit.

2. Altera ratio comparationis potissima est hæc, quam ipsa Thecoitis nobis prodit, quod sicut aquam nemo continere potest, quominus terram petat: ita nemo est qui effugere possit mortem: aut vilius hominis opera preseruari, ne fiat terra vel tandem. Quia enim semel dictum est in terrâ reuertaris so muß es seyn. Da hilff nicht für.

3. Ideoque diserte addit mulier prudens, Omnes morimur. Sicut aqua, siue ea sit pluuialis, siue fluminalis, siue crassa siue decocta, siue fontana siue gelida, siue nivalis siue palustris, siue rapida siue stagnans, siue marina siue medica, &c. in terram delabitur, & rimas vel meatus terræ quærit vbicunque potest: ita homines siue sint nobiles siue ignobiles, siue fortes siue debiles, siue docti siue indocti, siue iuuenes, siue senes, siue diuites siue pauperes, adde etiâ, siue boni siue mali, in terrâ reuerti coguntur.

4. Sicut autem aqua in terram delapsa, vel à terra absorpta, calore Solis denuo extrahitur, & in sublime euehitur magno æstu, (hinc nubes & meteora) quod sciunt physici & rustici etiam: ita Sole iustitiæ oriente, hoc est, cum Christus Sol iustitiæ Malach. 4. vers. 2. aparuerit, in nouissimo die omnes homines à terra marique absorptos extrahet, voce omnipotentis, & tuba archangeli, 1. Thef. 4. v. 16. Joan. 5. v. 28. De hoc etiam Apoc. 20. vers. 13. Terra dabit mortuos & mare suos reddet.

II. Pars.

Nunc quæ dicta sunt hæcenus ad vsum nostrum etiam breuiter accommodanda. Quorum enim hæc omnia.

I. Primum vt discamus, Nos omnes esse mortales & tam cito posse mori, quam cito aqua potest delabi in terram. At inquis, quorum opus de his monere? Quis enim hoc nescit?

Resp. Licet multi hoc sciant, pauci tamen sunt, qui de hoc cogitant: adeo vt necesse sit frequenter orare, doce nos esse mortales Psal. 39. v. 6 & 90. v. 12.

Et res loquitur, nos non cogitare de hoc, quod sumus mortales.

Etenim qui de fine vitæ frequenter cogitat, non peccabit. Syr. 7. v. 40. At à peccatis non cessamus, prius, quam moriamur. Rom. 6. v. 7.

Deinde sic tetrenis inhiamus, sic corradere tentamus opes, quasi nunquam morituri. Et sæpe quo minus itineris conficiendum, tanto plus quærimus viatici: quod ipse etiam Cicero in senibus desiderat.

Ideoque Deus in scripturæ & naturæ libro, mortem semper statuit ante oculos, fingit, pingit mortis imaginem in omnibus fere creaturis, aqua, igni, aere, floribus, feno, vestimentis à tineis consumptis, aut veterascentibus, vmbra, vento, fumo, puluere, cinere, nebulis, &c.

Sicut enim hæc omnia transeunt, ita homo mortalis: vt videre est Job. 7. 9. & 13. Psal. 78. 103. 90. 102. Syr. 10. Iac. 4. Sap. 2. & infinitis pene locis aliis. Er mahlet es vns alsenthalben für die Vnsen.

Itaque quoties aquam vides, super aquam, & in aquis ambulas, &c. aut quacunque occasione aquam tractas, cogita, sicut aqua in terram delabitur: Sic & tu in terram es reuersurus, &c. vt supra ostensum.

Hæc frequens meditatio faciet, ne tot peccatis tuam oneres conscientiam? & remedium erit contra auaritiam, inuidiam, superbiam, &c. Explica id latius.

II. Consolatio hæc morituris miserisque mortalibus non

non est minima, quod sicut omnes aquæ licet terram pe-
tant, tamen ex terra rursus elabuntur vel in mare (ex quo
exerunt omnes, & in quod omnes intrant, Eccles. 1. v. 7.)
vel ab æstu solis extrahuntur: ita omnis homo, licet in
terram reuersus & in terra (vt nobis quidem videtur) con-
sumptus atque in nihilum redactus, suo tempore de terra
resurget: vi omnipotentis diuinæ. Unde wird keiner dahin-
den bleibet.

F I N I S.

THEMA XXIII.

2. Sam. 24. v. 17. ad. 16.

*De triplici pœnarum genere à Propheta Gad proposito
Dauidi, & optione data, atque electa pestis triduanæ pœnæ:
eiusque electionis causa.*

NOTA. Quia tota materia de Peste supra parte 1.
Promptuarii, in Appendice Classis VII. sub finem est tra-
ctata, ideoque hic plura nolui repetere.

Si quis autem hæc verba sigillatim tractare voluerit, &
historiam præsentem paucis explicare, poterit huius loci
talitudo esse

DISPOSITIO.

Dauidem commendat Spiritus sanctus, 1. Reg. 15. v. 5.
quod fecerit rectum in oculis Domini, & non declinauerit
ab omnibus, quæ præceperat ei, cunctis diebus vite
sue, excepto facto Vitiæ.

Quamuis igitur Dauid fuerit vir secundum cor Dei,
(Act 13. v. 22.) tamen fuit peccator, & exprobrat illi hoc
Spiritus sanctus. Quam graues propterea pœnæ dederit,
pater ex historia 2. Sam. cap. 12. & sequentibus.

Peccauit autem Dauid etiam secunda vice satis enor-
miter: cum populum numerasset. Hoc vero ipsi non ex-
probratur, 1. quia Satan dicitur aduersus Israël consurrex-
isse, & incitasse Dauidem.

2. Post